

la tribuna

BPA Andorra (IV): i ara, què?

L'actual situació ens ha posat a les potes dels cavalls i la credibilitat andorrana en surt molt malmesa

MARC FORNÉ MOLNÉ

Vaig escriure la darrera vegada sobre aquest tema abans de les eleccions comunals. Ara ja han tingut lloc i cosa tan poc corrent a casa nostra com habitual a fora: no han guanyat tots! Però sí que ha guanyat l'abstenció. A Sant Julià els votants s'ha posat d'acord per fer perdre els candidats liberals (més aviat els d'Unió Laurendiana, encara que les patacades a primera pàgina són sempre per als liberals). A la Massana l'equip de Ciutadans Compromesos, tan ben encapçalat pel David Baró i el Raül Ferré, han obtingut el millor resultat de tot Andorra. I cal reconèixer que, aquesta vegada, els liberals eren una part (ben important, crec) del total de vots, però també hi havia els verds, els independents i els que venien de Demòcrates per Andorra, del PS i d'SDP.

Les eleccions i la creixent abstenció es mereixen una anàlisi més completa, a l'estil de la que feia en aquesta mateixa pàgina l'Yvan Lara, no sempre amb les mateixes idees o premisses, com és natural.

Però tornant a BPA, el que ara ens hauria de preocupar és el fet que si es posa en marxa un suposat *banc bo*, contraposat a un *banc dolent*, algú haurà de decidir quins capitals dipositats a BPA formen part del *banc bo* i quins del suposat *banc dolent*. Ara com ara sembla que la decisió no la prendrà pas ningú que estigui en la línia i la competència que l'Estat de dret i la separació de poders atribueixen a qui correspon. Vull dir que algú (potser una empresa estrangera amb

origen al país que va remenar les cireres del tema l'any passat avisant el nostre Govern d'un cop de mall proper) podrà i haurà de dir quins diners eren *nets* i quins no. I ho podrà dir sense que ningú pugui saber quines vies de recurs li queden per salvar els seus diners lícits de caure en el suposat *banc dolent*... (Un parell de preguntes no gaire ingènues: Bankia era un banc bo? S'ha fet en algun banc espanyol, o en un altre, la inspecció caríssima i detallada de tots els comptes, com a BPA?) A Andorra, un cop més: visca l'Estat de dret i visca la separació de poders!

El dia de Sant Tomàs el Sr. síndic no va pas dir aquestes dues frases, perquè, com és de rigor, va acabar el seu parlament amb el tradicional: visca Andorra! Però va tenir la calma, ben seva, i l'encert de dir que "després dels mesos viscuts en no pot deixar de preguntar-se on ens devem haver equivocat perquè se'ns hagi assenyalat amb el dit amb tanta força". (Nota del redactor: el

subratllat és meu.)

L'actual situació ens ha posat a les potes dels cavalls i la credibilitat andorrana en surt molt malmesa. I en gran part per aquella adoració excessiva que tenen alguns envers el sud de la UEEE (Unió Europea d'Estats Egoistes). Una adoració que, per exemple, abans de la còpia literal de la Llei de creació de l'AREB, va fer votar per una gran majoria una obertura de professions liberals que, aquesta sí, ha posat els professionals liberals d'Andorra: advocats, metges, enginyers, arquitectes, economistes, etcètera, davant una invasió de professionals de fora, sense que s'apliqui de cap manera una suposada reciprocitat que ja ens era ben desfavorable si no era asimètrica... El cas és que les lleis es fan amb extrema urgència, mal traduïdes al començament del castellà, i Andorra firma i compleix de tot, mentre que els altres (tots de la inefable UE) també ho firmen tot, però compleixen ben poc o gens.

Deia en al meu darrer escrit que "estem entrant en moments decisius en el tema Govern-BPA i jo crec que el cap de Govern hauria de deixar les seves presses, reconèixer que els americans (potser sense voler, però avisant l'any 2014) el van fer actuar massa de pressa, que segur que no calia intervenir i que encara es podria resoldre la situació de tot el país, tornant a les vies que suggereixen altres comentaristes. Essencialment la reestructuració del banc, no la seva liquidació, ni parlar més de toxicitat, de bons i de dolents... Com si al nostre veïnat tots fossin sants i bons!"

El síndic es pregunta i potser espera que algú li digui on s'han equivocat. A més a més, dels pocs moviments andorrans de l'any 2014, els que demanaven els americans, jo sempre he trobat a faltar més activitat de les autoritats andorranes per explicar, especialment a Espanya, què és Andorra. Segurament a Madrid, a Barcelona i a la majoria de la premsa del Runer avall, només

els interessa seguir considerant el nostre país com l'únic instrument final de la corrupció espanyola. Així els deu semblar a alguns que han trobat un bon boc expiatori que, a més, és petit, no és membre de la UE (com el Regne Unit, per ara), ni s'ha especialitzat en règims fiscals favorables a les empreses (com Luxemburg, Irlanda o Malta). Potser és cert que han passat per Andorra diners de tota mena de polítics espanyols en general, de tots els colors polítics, però no és menys cert que els suposats delictes inicials haurien estat comesos no pas a Andorra, sinó a Espanya o a altres llocs, sempre de la UE (per no parlar un cop més dels que tenen petroli, grans exèrcits o bombes atòmiques, a qui cap govern europeu acusa de res).

Repetit el que escrivia fa poc, i com que al Govern no li sembla que tingui cap responsabilitat en l'estat actual del sistema financer andorrà, ara més que mai ja és hora que els vuit consellers generals de Liberals d'Andorra agafin la iniciativa que encara poden tenir i siguin els que puguin reconduir la situació: sense partit pres, sense rancúnies. Pensant en un país que s'esmicola i del qual tots els 28 en són representants i en tenen la responsabilitat primera i darrera. Així, a més de donar respostes al Sr. síndic, li podrien fer veure que de la mateixa manera que tots els experts poden pensar el mateix, i estar equivocats, les minses majories també poden seguir una línia única i fidel de pensament, i estar ben equivocades...